Sestra roku 11

mimořádná příloha časopisu **Sestra**

3/VIP zdravice
Vážené a milé sestry!

4/Medailonky
Představení finalistek soutěže Sestra roku a držitelky čestného ocenění

10/Sestra roku 2011
Ceny za rok 2011 rozdány

16/VIP hosté
Vítězi jsou opravdu všichni

MEDICAL SERVICES

Vaše potřeby zapadají do našich možností

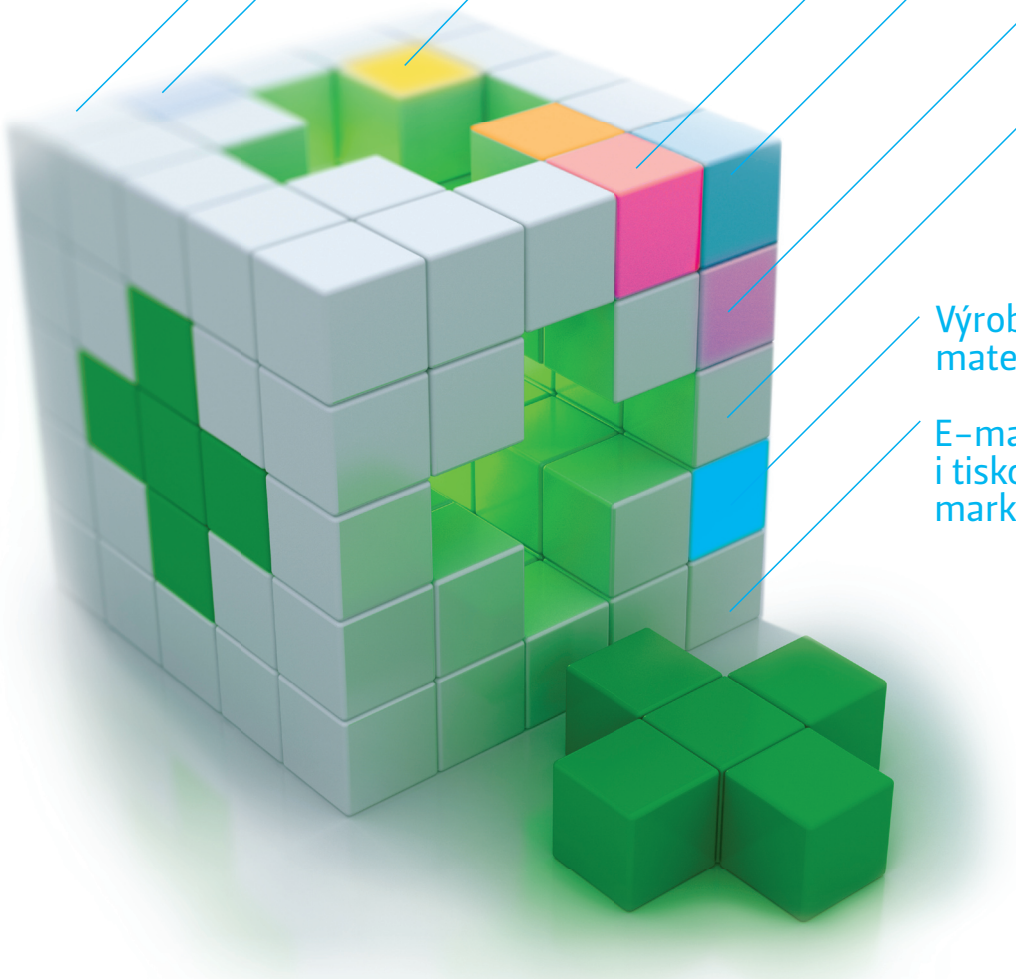

Edukace

E-learning

Vydavatelství odborných časopisů

Nakladatelství odborné literatury

Webové prezentace

Organizace eventů

Vydavatelství klientských časopisů s možností tvorby verze i pro tablety (iPad)

Výroba edukačních materiálů

E-mailový i tiskový direct marketing

komplexní servis ve zdravotnictví

Mladá fronta a. s. Mezi Vodami 1952/9, 143 00 Praha 4-Modřany, tel. 225 276 299, www.medical-services.cz, e-mail: medicalservices@mf.cz

MLADÁ FRONTA

Vážené a milé sestry!

Společnost Hartmann-Rico je dlouhodobým generálním partnerem soutěže Sestra roku. Je pro nás velikou ctí, že můžeme vyjádřit svou podporu a díky za každodenní práci těm, které někdy zůstávají v ústraní a bez jejichž práce by se neobešla naše zdravotnická nemocniční a ambulantní zařízení, zařízení sociální péče, výzkumné a vzdělávací ústavy.

Profese sestry je náročná… denní pohled na lidské neštěstí, na bolest, možnost podání pomocné ruky nemocnému či rodině v těžké životní situaci. Sestra je pojící článek mezi nemocným a lékařem. Má být vždy připravena naslouchat a poradit pacientovi, být s ním, když ji potřebuje. Ale zároveň musí být vždy tam, kde ji potřebuje i lékař, musí být schopna mu asistovat a rozumět. Funkce sestry je významným článkem ošetřovatelského týmu. Bez sester si fungující zdravotní péči nedovedeme představit, vaše role je stejně podstatná jako role lékařů, i když to tak na první pohled nemusí zrovna vypadat. Ve valné většině zemí je práce sestry nejpočetněji zastoupenou skupinou pracovníků ve zdravotnictví. Pro profesionální a efektivní ošetřovatelskou péči je velmi důležitá souhra, týmová spolupráce nejen mezi jednotlivými zdravotnickými zařízeními a klinikami, ale i mezi personálem samotným.

Se vstupem České republiky do EU v roce 2004 nastala v našem zdravotnictví řada změn. Je a bude vyvíjen tlak na všechny členy ošetřovatelského týmu z pohledu zvyšování odbornosti a kvality ošetřovatelské péče. Zvyšují se také nároky na vzdělání sester, jejich profesionalitu a vysoce odbornou péči.

Povolání sestry je životní poslání. Kdo chce být dobrou sestrou, musí mít především vztah k lidem. Tato práce by ho zároveň měla naplňovat a bavit. Musí být povahově silná osobnost, aby byla schopna unést těžkosti a strasti lidských osudů, ale na druhé straně musí být schopna motivovat lidi k optimismu a radosti z maličkostí a každodenních úspěchů. Profesionální, ale osobní a citlivý přístup ke každému pacientovi je někdy i na úkor osobního života sestry.
Však pro nás pacienty byste to měly být vy, kdo nám dodá radu, pomůže nám, když nejsme mobilní, dokáže nás utěšit při méně příjemných zdravotních zprávách, zkrátka jste to vy, kterým patří veliké poděkování. Pro většinu z vás je vaše zaměstnání spíše posláním, a to je v dnešní uspěchané a technicky se rozvíjející době velkým přínosem. I když titul Sestra roku je udělován ve třech kategoriích, nelze obsáhnout a ohodnotit práci většiny z vás, ale i přesto je záslužné, že je tato soutěž vyhlašována a veřejnost je podrobněji seznámena s prací alespoň některých z vás.

S našimi zdravotnickými výrobky a pomůckami značky Hartmann-Rico jste v kontaktu každý den. Snažíme se je neustále zdokonalovat a přicházet s něčím novým a tím chceme alespoň částečně ulehčit vaši práci. Všechny poznatky, postřehy, připomínky a konzultace jsou pro nás důležité.
Za společnost Hartmann-Rico přejeme hodně nadšení a sil do vaší práce, spokojené pacienty, dobré nadřízené, kvalitní pracovní pomůcky a také vše dobré v soukromém životě.

Děkujeme vám všem!

Hartmann-Rico
generální partner soutěže Sestra roku

Zdravice Mgr. Dagmar Havlové:

Také v případě letošního ročníku soutěže Sestra roku převzala záštitu nad oceněním Mgr. Dagmar Havlová za Nadaci Dagmar a Václava Havlových VIZE 97. Jako v předcházejících ročnících si ve svém programu s velkým časovým předstihem rezervovala večer 28. 2. 2012 pro osobní účast a podporu všech přítomných sester na galavečeru na Žofíně u příležitosti vyhlášení výsledků 12. ročníku této soutěže. Ze zdravotních důvodů však byla nucena svou přítomnost na vyhlašování zrušit. Přejeme Dagmar Havlové brzké uzdravení a vyřizujeme její pozdravy všem sestrám:
Jsem velice ráda, že jako patronka Sestry roku mohu alespoň touto cestou pozdravit, poblahopřát a poděkovat nejen všem oceněným, ale samozřejmě také všem ostatním sestrám, ošetřovatelkám a dalšímu nelékařskému zdravotnickému personálu za jejich práci. Uvědomuji si, že služba nám pacientům je mnohdy velmi psychicky i fyzicky náročná, a jsem proto přesvědčena, že vzdát hold a poděkovat za jejich usilovnou práci by nemělo být výjimkou, ale pravidlem. O to více mne mrzí, že jsem kvůli svému náhlému onemocnění nemohla být přímo na předávání, a pevně věřím, že příští rok budu opět s Vámi.

Srdečně a s úctou, Vaše Dagmar Havlová

Inzerce A1210 03599 †

SESTRA V NEMOCNIČNÍ A AMBULANTNÍ PÉČI

Milada Karlovská

Milada Karlovská

Sestra ambulance urologického oddělení Nemocnice Na Bulovce, stomaporadna

Milada Karlovská nastoupila na urologické oddělení FN Na Bulovce po absolutoriu SZŠ v roce 1968. Začínala jako sestra u lůžka, nadále ale pokračovala ve zvyšování své kvalifikace a v roce 1971 byla jmenována staniční sestrou. V Brně ukončila PSS obor ošetřovatelská péče o dospělé a v roce 1984 nastoupila na pozici vrchní sestry urologického oddělení. Pod jejím vedením získalo oddělení celou řadu ocenění. V lednu 1992 Milada Karlovská odjela jako zdravotnická expertka a členka mise MZ ČSR do Kazachstánu, kde působila až do roku 1996. Poté se vrátila na pozici staniční sestry urologického oddělení opět do své domovské nemocnice a věrná mu zůstala až do odchodu do důchodu v roce 2011, resp. na urologii stále pracuje jako sestra specialistka v rámci stomaporadny. Právě zde totiž v roce 1996 založila pacientský urostomický klub, který byl ve své době první a dlouho jediný v republice. Sestra Karlovská neustále pokračovala v sebevzdělávání, absolvovala kurzy komplexní péče o stomické pacienty, vlhké terapie hojení ran, kurzy věnované problematice neurogenního měchýře, ale také např. kurz interních auditorů ve zdravotnictví... Sama také přednáší na konferencích, je členkou mezinárodního programu pro výměnu zkušeností v práci s urostomiky, ve kterém jsou zapojeny státy Evropy, Severní Ameriky i Asie. Věnuje se publikační činnosti, je členkou redakční rady časopisu RADIM, spoluautorkou knihy Stomie a autorkou scénáře DVD Ošetřování urostomie. Pro svůj lidský přístup a vysokou odbornost je respektována nejen pacienty, ale také mezi spolupracovníky a v odborných domácích i zahraničních organizacích.

Mgr. Věra Suchá

Mgr. Věra Suchá

Sestra neurologického oddělení Oblastní nemocnice Kolín

Cesta Věry Suché ke zdravotnictví nebyla zcela typická. Jako studentka obchodní školy onemocněla roztroušenou mozkomíšní sklerózou a nejen, že jí samotné sdělení diagnózy zcela změnilo život a pohled na něj, ale také díky tomu se rozhodla studovat SZŠ. A Věra šla ještě dál! Ve studiích pokračovala na VŠ v oboru ošetřovatelství a následně fyzioterapie. Pracovat začala jako sanitářka, později ošetřovatelka a v současné době již 12. rokem pracuje na neurologickém oddělení kolínské nemocnice. Na neurologii nastupovala v podstatě „na zkoušku“, ale nakonec ji tento obor vzal za srdce... Protože sama na vlastní kůži zažila pocity pacienta, kterému je tato diagnóza sdělena a který se vedle šoku z nemoci potýká také s nedostatkem informací, začala se intenzivně o toto onemocnění zajímat. Potvrdilo se jí, že i ostatní pacienti si většinou se svou diagnózou nevědí rady, nemají dostatek potřebných informací, jsou v obtížném psychickém stavu... V roce 2000 založila regionální pacientskou organizaci Roska Kutná Hora, jedinou ve Středočeském kraji. Podle slov navrhovatelky je Věra pro ostatní zdrojem motivace, mozkem i srdcem celé organizace, je anděl, který povzbudí, pohladí po duši, ale zároveň je nekompromisní a jde si tvrdě za svými cíli. Protože sama dobře ví, že pro zlepšení kvality života s RS je nezbytnou součástí léčby rehabilitace a pravidelná péče o fyzickou kondici, intenzivně shání finanční prostředky a další podporu pro otevření rehabilitačního centra pro pacienty s RS, které v republice chybí. V roce 2011 pořádala Světový den roztroušené sklerózy v Kutné Hoře s cílem informovat veřejnost o problematice a být o krok blíže k vysněnému rehabilitačnímu centru.

Helena Vlčková

Helena Vlčková

Dětská sestra, spolupracovnice humanitární a zdravotnické pomoci Lékaři bez hranic

Helena Vlčková se dlouhodobě věnuje zdravotnické pomoci v rozvojových zemích Afriky. V letech 2004–2007 působila v projektu organizace Czech Aid v Zambii, který se zaměřoval na zdravotnické a sociální aktivity. Pracovala zde jako sestra a později vedoucí kliniky. Nyní již pátým rokem spolupracuje s mezinárodní organizací Lékaři bez hranic a pravidelně vyjíždí na mise do krizových oblastí. V roce 2008 strávila 6 měsíců v Keni v Kachelibě v projektu zaměřeném na léčbu viscerální leishmaniózy. Následoval přesun na misi do Libérie postižené občanskou válkou, kde osm měsíců působila v oblasti Saclepea v projektu zajišťujícím základní zdravotnickou pomoc místním obyvatelům. Tehdy byla Helena zodpovědná za práci 25 sester a ošetřovatelů. Po zkušenostech z Libérie odjela do Jižního Súdánu, desetiletí trpícího občanskou válkou. Na starosti měla supervizi ambulantních a hospitalizačních aktivit a zhruba 30 spolupracovníků z řad místních obyvatel, kteří své zdravotnické znalosti získávali „za pochodu“ pouze od lékařů z mise prostřednictvím školení a bedlivého dohledu. Na všech těchto působištích Helena Vlčková prokázala velké osobní, odborné i manažerské kvality, a proto se také na své dosud poslední misi stala hlavní sestrou a manažerkou dětské nemocnice LBH v Bo v Sierra Leone. Také zde spolupracovala především s místními obyvateli, s kolegy denně ošetřovali stovky pacientů, bojovali s nemocemi, chudobou, neinformovaností, a to ve velmi omezených podmínkách a vystaveni různým rizikům. Bez nároku na velké odměny, odhodlaní a přinášející své práci a pacientům nemalé osobní oběti...

Jana Kollová

Všeobecná sestra, Domov Odry, p. o.

Posledních více než 13 let svého profesního života spojila Jana Kollová s pracovištěm Domov Odry. Po celou tuto dobu se aktivně podílí na zlepšování kvality poskytovaných služeb. Od roku 2005 využívá v péči o klienty také prvky konceptu Bazální stimulace, které přizpůsobila potřebám uživatelů. Jako poradkyně se podílela na tvorbě filmového dokumentu „Ruku v ruce s konceptem Bazální stimulace“, který byl prezentován např. na Gerontologických dnech v Ostravě a na řadě dalších konferencí a vzdělávacích seminářů. Jana Kollová byla také vybrána do týmu pro spolupráci s prof. MUDr. Evou Topinkovou, CSc., z Geriatrické kliniky VFN v Praze v mezinárodním projektu SHELTER. Ve volném čase připravuje odborné semináře a např. v loňském roce proškolila zaměstnance domova v problematice bolesti klientů s Alzheimerovou chorobou, paliativní péče a první pomoci. Dále se podílí na vypracování standardů a pracovních postupů v různých oblastech péče, jak o tom vypovídají např. materiály „Komunikace s lidmi s demencí“, „Péče o umírající“ atd. Je také iniciátorkou vytvoření reminiscenčních koutků „Staré časy“ a „Selský dvůr“, pomáhá připravovat různé animační akce pro uživatele domova a jejich blízké, jako např. Letní slavnost, ples, kácení máje a další. Uživatelé rádi vyhledávají společnost sestry Jany pro její osobitý a milý smysl pro humor, pro její ochotu vyslechnout, pomoci, podpořit, povzbudit, protože také díky ní nacházejí nový smysl života i v pozdním věku. A jak sama Jana říká: „Existuje nějaký lepší způsob, jak se vypořádat s životem, než s láskou a humorem?“ Pro své spolupracovníky také dodává: „Úsměv nestojí nic, ale udělá mnoho.“

Jana Kollová

Helena Nosková

Všeobecná sestra, Hospicové hnutí – Vysočina, o. s., Středisko hospicové péče Nové Město na Moravě

Helena Nosková pracovala ještě před šesti lety jako sestra v LDN. Poté se ale rozhodla opustit jistotu zaměstnání v nemocnici a věnovat se poměrně nejisté práci v neziskovém sektoru. Se svými zkušenostmi s péčí o dlouhodobě nemocné pacienty rozšířila řady zaměstnanců nestátního ZZ zaměřeného na vytvoření kvalitní hospicové terénní péče na Vysočině a za dobu pěti let, kdy se věnuje této oblasti, pomohla více než stovce klientů dožít svůj život doma, mezi blízkými. Tato práce vyžaduje silnou osobnost, mnoho zkušeností a hodně empatie – sestra terénní hospicové péče se často dostává do vypjatých situací, kdy musí operativně řešit vážný stav klienta, a to bez podpory a jistoty v osobě lékaře. Mnohdy je navíc třeba uklidnit nejen klienta, ale i jeho rodinu, která je do péče zapojena. Právě v takových chvílích dokáže Helena zachovat klid a rozvahu, projevit velkou trpělivost při komunikaci s pečujícími i samotnými klienty. Kolegyně a navrhovatelka nominace v dopise přiznává: „Všichni z týmu se snažíme odvádět práci, jak nejlépe umíme, přesto se často stává, že všichni čekají jen na ni, Hela je z nás prostě nejoblíbenější.“ Zmiňuje také zdánlivě nedůležité skvělé řidičské umění sestry Heleny, protože to, čím se mimo jiné vyznačuje práce sestry terénní hospicové péče, je nutnost dojet i do špatně dostupných míst, kterých je na Vysočině více než dost. Mimo svou hlavní činnost v hospicové péči pomáhá také v tzv. odlehčovacích službách, zaměřených na péči o klienty dlouhodobě zdravotně postižené nebo nemocné, a poskytuje poradenství pro pozůstalé po klientech.

Helena Nosková

Jaroslava Puntová

Vedoucí zařízení Denní dětský rehabilitační stacionář, Městská správa sociálních služeb v Mostě, p. o.

Jaroslava Puntová pracuje v sociálních službách od roku 2000. Jako tehdejší staniční sestra kojeneckého ústavu byla požádána o vypracování projektu, který by zajistil domov dětem s handicapem. Podle jejího návrhu bylo poté realizováno zcela nové pracoviště pro děti s kombinovaným postižením a díky jejím nápadům, úsilí a nadšení se podařilo vytvořit pro tyto děti téměř rodinné prostředí. S týmem dalších odborníků dokázala několika dětem zajistit náhradní pěstounskou péči, svým entuziasmem „nakazila“ další své kolegyně natolik, že děti docházely do rodin pracovnic... Všechny nabyté zkušenosti nyní uplatňuje v Denním dětském rehabilitačním stacionáři, kde pracuje od roku 2008 jako vedoucí zařízení. Daří se jí získávat finanční prostředky od sponzorů, díky kterým lze dětem pořizovat kompenzační pomůcky, které jim nejen zpříjemní pobyt ve stacionáři, ale pomáhají především zlepšit nebo zmírnit jejich postižení. Pro děti organizuje řadu akcí, např. společné plavání, pravidelná divadelní představení pořádaná přímo v zařízení, návštěvu klauna a chovatelů exotických zvířat, návštěvy škol a další. Tradicí se již stalo setkávání dětí, které již stacionář nenavštěvují, a jejich rodičů. Jaroslava Puntová „své děti“ prezentuje v místním tisku i v příspěvcích v časopise vydávaném organizací. Má pochopení pro problémy rodičů, umí vyslechnout, ale i poradit. Stejně vstřícný přístup má ke svým kolegům a podřízeným, kteří, stejně jako samotné děti, díky ní a jejímu nadšení vnímají stacionář jako jednu velkou rodinu, kde vládne dobrá nálada, smích a radost z každého i sebemenšího úspěchu, kterého děti dosáhnou.

Jaroslava Puntová

SESTRA VE VÝZKUMU A VZDĚLÁVÁNÍ

Mgr. et Bc. Jan Chrastina

Mgr. et Bc. Jan Chrastina

Odborný asistent Ústavu společenských a humanitních věd FZV UP v Olomouci

Po ukončení SZŠ v Hranicích Jan Chrastina absolvoval magisterský studijní program Učitelství sociálních a zdravotních předmětů pro střední odborné školy na olomoucké pedagogické fakultě. Poté se rozhodl rozšířit své vzdělávání o studium bakalářského programu Speciálněpedagogická andragogika na téže fakultě a v současné době je tamtéž frekventantem magisterského programu Speciální pedagogika, obojí se specializací na psychopedii a somatopedii. Souběžně je studentem doktorského studijního programu Ošetřovatelství na FZV UP v Olomouci, kde od září 2011/12 působí jako odborný asistent Ústavu společenských a humanitních věd. Již třetím rokem jako výkonný redaktor participuje na vydávání odborného recenzovaného časopisu PROFESE on-line, který je zařazen v Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v ČR a je indexován v databázi Bibliographia Medica Čechoslovaca Národní lékařské knihovny ČR, a právě Jan se významně podílel na procesech, které vedly k zařazení časopisu do uvedených kategorií. V současnosti se s kolegy připravují na získání indexace časopisu v databázi SCOPUS a ERIH. Jeho vědecko-výzkumná činnost je orientována na specifické využití metodologické triangulace ve výzkumu životního stylu, což je také téma jeho disertační práce. Jan Chrastina byl také se svými dvěma projekty úspěšný v Interní grantové soutěži olomoucké univerzity a je spoluřešitelem dalších projektů. Předně se věnuje kvalitativnímu výzkumu v ošetřovatelství, aplikaci poznatků ze speciální pedagogiky do ošetřovatelské reality a edukaci specifických cílových skupin klientů.

PhDr. Pavla Pavlíková

PhDr. Pavla Pavlíková

Odborná asistentka Ústavu teorie a praxe ošetřovatelství 1. LF UK, Praha a odborná učitelka Vyšší odborné školy zdravotnické SŘMR, Ječná, Praha

PhDr. Pavla Pavlíková působí dlouhá léta jako vysokoškolská pedagožka. Je odbornou asistentkou v Ústavu teorie a praxe ošetřovatelství 1. LF UK a odbornou vyučující na VOŠZ SŘMR v Ječné, přednáší sestrám na konferencích a seminářích. Předává své široké odborné znalosti, dovednosti a úžasný lidský přístup studentům i svým kolegyním nejen při výuce, ale také v dobách státních závěrečných zkoušek a absolutorií. Pro studenty je skvělou učitelkou, citlivou k jejich individualitě a otevřenou vůči jejich potřebám a možnostem. Studenti se na ni obracejí nejen jako na odborníka, ale i jako na člověka, u kterého nacházejí pomoc. Podle jejich slov je náročná, ale laskavá, usměvavá a vždy v dobré náladě, jednoduše nezapomenutelná. Pro kolegyně je PhDr. Pavla Pavlíková týmovým hráčem, vždy vstřícným a ochotným pomoci metodickou radou, odbornou novinkou i milým lidským přístupem. Je štěstí učit s ní v tandemu, zkoušet u státních závěrečných zkoušek či absolutorií a potkávat se s ní na pracovišti. PhDr. Pavla Pavlíková je autorkou učebních textů, spoluautorkou skript pro studenty vysokých škol, učebnice Ošetřovatelské postupy v péči o nemocné, podílí se na řadě výukových programů a je recenzentkou několika odborných knih. Je výborným metodikem, což se odráží v její vždy skvělé přípravě, ale také ve výuce samé, ať se jedná o přednášky, cvičení, nebo výuku v klinických podmínkách. Ve své skromnosti označila vlastní přínos ošetřovatelství slovy: „Mám pouze ráda svoji práci, mám ráda studenty a ráda učím."

Mgr. Dagmar Škochová, MBA

Mgr. Dagmar Škochová, MBA

Vrchní sestra, I. chirurgická klinika VFN a 1. LF UK Praha

Svou profesní kariéru Mgr. Dagmar Škochová spojila s oborem hrudní, břišní a úrazové chirurgie na I. chirurgické klinice VFN a 1. LF UK v Praze, kde po maturitě začínala jako sestra u lůžka. Své schopnosti pro práci v týmu a jeho vedení zúročila na pozici staniční sestry a v roce 1991 byla konkurzem vybrána do funkce vrchní sestry kliniky. Se svými spolupracovnicemi prosadila, zavedla a dále rozvíjela řadu odborných činností. Zároveň si uvědomovala význam dalšího vzdělávání nelékařů a organizovala první odborné akce, na kterých také přednášela či byla jejich odbornou garantkou. Celostátní konference, dnes již s mezinárodní účastí, u jejichž zrodu stála, vyhledávají sestry z celé republiky. Mgr. Dagmar Škochová je také jedním z prvních, kdo podporují vysokoškolské studium nelékařů, a sama se přes svou pracovní vytíženost hlásí k bakalářskému a posléze i magisterskému studiu oboru ošetřovatelství. Své manažerské a komunikační dovednosti rozšiřuje v odborných kurzech či dalším studiem na Pražské mezinárodní manažerské škole při VŠE. Po čtyřletém členství v České asociaci sester se v roce 2004 také stává předsedkyní její traumatologicko-ortopedické sekce. Pro své odborné schopnosti a profesionalitu je členkou Akreditační komise MZ ČR, redakční rady magazínu Stomické listy a Vědecké rady Aesculap Akademie. Zajišťovat každodenní bezproblémový chod kliniky v oblasti ošetřovatelské péče zvládá se zodpovědnou profesionalitou, nadhledem a odlehčujícím humorem. Mgr. Dagmar Škochová je v rámci svého oboru respektovanou autoritou v oblasti ošetřovatelského chirurgického managementu.

Eva Kvasnicová

Hlavní sestra, Vojenská nemocnice Brno

Eva Kvasnicová vystudovala SZŠ, obor dětská setra, její srdce si však záhy získala chirurgie. Jelikož si manželova práce vyžadovala časté stěhování, musela i ona často měnit zaměstnání. Tyto změny však dokázala využít ve svůj prospěch a naučila se být flexibilní. Jednou o sobě napsala, že je „malý turista po českém zdravotnictví“. Pracovala v kartotéce, v jeslích, v odborných ambulancích a dělala i uklízečku. Vždy však měla jednoznačně pozitivní přístup ke vzdělávání a v celoživotním vzdělávání podporovala i své spolupracovníky. Během své profesní dráhy se tak postupně vypracovala přes funkce staniční a vrchní sestry až na post nejvyšší, a to hlavní sestry Vojenské nemocnice Brno, kde působila od roku 2002. I když zastávala manažerské pozice, udržovala si svou profesní erudici a neztrácela kontakt s pacienty a sestrami, což jí umožňovalo lépe chápat problémy a připomínky a snáze nalézat jejich řešení. Také proto několikrát měsíčně sloužila na pohotovosti nemocnice. Jejím profesním životním krédem bylo: „Nechci ztratit kontakt s praxí a funkce jsou pomíjivé, ale sestrou zůstanu na celý život!“ Z dalších aktivit vzpomeňme tyto: působila v řadě odborných společností, nejdříve v Československé společnosti sester, posléze v ČAS, kde byla dlouholetou předsedkyní chirurgické sekce a poslední roky členkou prezidia. Přijala účast v řadě komisí při odborných společnostech a na ministerstvu zdravotnictví, zasedala v poradních orgánech, předsedala vzdělávacím akcím, pořádala odborné kongresy, byla propagátorkou spolupráce se Slovenskou komorou sester a porodních asistentek… Svůj život nepromarnila, s komplikacemi se dokázala porvat! Byla plná energie a výjimečně pracovitá, vždy ochotná pomoci, přísná i spravedlivá, se smyslem pro humor, žila naplno a nic neošidila. Ani práci, ani rodinu. Při plném pracovním nasazení vychovala s manželem tři krásné děti a radovala se z vnoučat.

Eva Kvasnicová

Inzerce A1210034204

GALAVEČER 28. ÚNORA 2012

PŘÍPRAVA NA VEČER

Při generální zkoušce vládla dobrá nálada.

Jediného muže mezi finalisty si dámy hleděly.

Společný přípitek finalistů před vstupem do sálu.

NOMINAČNÍ VEČER

Všichni s napětím očekávají oficiální zahájení večera...

Petr Kolář a jeho hit „Ještě že Tě, lásko, mám...“

Primátor B. Svoboda vyjádřil podporu všem sestrám.

Finalisty přišli povzbudit význační hosté.

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

Předsedkyně poroty D. Jurásková již výsledky zná...

I. Kouřilová, J. Nováková a L. Heger
s finalistkami první kategorie.

Finalistky druhé kategorie s P. Uhlíkem,
L. Kondelíkovou, J. Drábkem a J. Horeckým.

Poslední finalistky s D. Vavřinou,
V. Pavelkou a M. Hofmanem.

Manžel oceněné E. Kvasnicové
s J. Šiklovou, M. Pelikánovou a S. Jančíkem.

Sestra mého srdce s I. Baraníkem,
J. Kočárkem a D. Hurtou.

Finalisté a vítězové soutěže Sestra roku 2011 s L. Hegerem, M. Novákovou, D. Juráskovou a J. Drábkem.

Dvanáctý ročník soutěže opět na Žofíně!

M. Šamaj a T. Válek s chotí.

Připíjelo se kvalitními českými víny.

K poslechu i tanci hrála kapela April.

V. Sršeň, M. Hofštetrová Knotková a D. Jurásková s dcerou.

N. Müllerová a J. Nováková.

Na své si přišli i milovníci sladkého.

Finalistky přišli podpořit i jejich blízcí.

Tančilo se do pozdních večerních hodin.

BIOPTRON® LIGHT THERAPY SYSTEM By Zepter Group

CERTIFIKOVANÝ lékařský přístroj

✔ zmírňuje bolesti zad a kloubů
✔ pomáhá při léčbě akné a ekzemů
✔ urychluje hojení tkání

CLINICALLY TESTED Medical Device - EU93/42/EC

www.zepter.cz e-mail: bioptron@zepter.cz tel.: 311 331 888

Inzerce A1210 03/16 +

Ceny za rok 2011 rozdány!

Palác Žofín, úterý 28. února, 11.30 hodin… Šatna finalistů se postupně plnila, přicházeli hlavní protagonisté večera. Již v tuto chvíli byli všichni vítězové, přesto si v závěru oficiální části galavečera ceny odnášeli pouze ti, které v nelehkém rozhodování zvolila nezávislá odborná porota. Sestry roku 2011, na slovíčko!

Věra Suchá

Vítězkou v kategorii Sestra v nemocniční a ambulantní péči se stala **Mgr. Věra Suchá**, sestra neurologického oddělení Oblastní nemocnice Kolín, která zároveň získala i ocenění Sestra mého srdce.

Ve svých 18 letech jste se dozvěděla, že trpíte roztroušenou mozkomíšní sklerózou. Nejenže vás sdělení diagnózy nezlomilo, ale motivovalo vás ke studiu na zdravotnické škole. Pociťovala jste nějaké rozdíly mezi sebou a svými spolužáky? Věděli o vašem onemocnění?

V době, kdy mi sdělili diagnózu, jsem byla na vše úplně sama a nebylo to snadné. Tehdy vedle mne na pokoji ležela asi čtyřicetiletá imobilní pacientka se stejnou diagnózou, a já jsem si řekla, že toto nikdy! „Je mi 18 a mám vše u nohou." A protože se mi nedostávalo odpovědí na mé otázky, rozhodla jsem pro studium SZŠ při zaměstnání, a ještě k tomu jsem měla „na krku" bratra.

Od začátku jsem se chovala tak, jako kdybych žádnou nemoc neměla, a když byl někdy můj handicap vidět, vše jsem nějak oklikou vysvětlila. Moji spolužáci ani kamarádi o mé diagnóze nevěděli. Jeden z mála lidí, kterému jsem sdělila svou diagnózu, byl můj manžel.

Na neurologickém oddělení, kde nyní pracujete, jistě můžete zúročit také své zkušenosti z pozice pacienta. Jak je tato zkušenost přínosná pro vás a ovlivňuje i vaše kolegy?

Původně jsem na neurologii v Kolíně pracovat nechtěla, protože jsem tam byla jako pacient a tehdy jsem měla obavy, jak mě kolegové budou vnímat. U mého startu však tehdy stála úžasná vrchní sestra Monika, která mě spolu s ostatními sestřičkami podporovala. Ocenění, které jsem nyní získala, je vlastně i jejich ☺

Na oddělení se maximálně snažím zúročit své zkušenosti a v rámci možností se pacientům s RS věnovat. Nejdůležitější je, aby pacient chtěl spolupracovat. Pokud pacient chce pro sebe něco dělat, jsou otevřeny dveře pro spolupráci. Dobrá s polupráce s pacientem i jeho rodinou je pro mne motivující a těší mě, když vidím dobré výsledky.

Doufám, že má zkušenost pozitivně ovlivňuje mé kolegy, ale nejsem kompetentní to za ně hodnotit. Často mě ale sestřičky dávají jiným pacientům za vzor.

Založila jste pacientskou organizaci Roska Kutná Hora. V čem spočívá vaše působení v této organizaci nyní a jak Roska funguje?

Rosku Kutná Hora jsem založila v době, kdy byl prezidentem Rosky její zakladatel ing. Jaroslav Zika. Je to úžasný člověk, který mi velmi fandil a je pro mě dodnes motivující, jak bojuje se svou nemocí. Má práce spočívá v tom, že sháním partnery, pořádám rekondiční pobyty a setkávám se s pacienty.

Připravujete také otevření rehabilitačního centra pro pacienty s roztroušenou sklerózou. Je těžké zajistit pro takový projekt finanční prostředky a v jaké fázi projekt rehabilitačního centra nyní je?

SESTRA ROKU 2011 PODĚKOVÁNÍ

Porota 2. kola soutěže Sestra roku 2011, ve které post předsedkyně přijala Mgr. Dana Jurásková, Ph.D., MBA, prezidentka České asociace sester, ředitelka Všeobecné fakultní nemocnice Praha:

- Ing. Věra Husáková – zástupce generálního partnera společnosti HARTMANN-RICO, marketingová manažerka
- Mgr. Martin Holub – zástupce hlavního partnera společnosti 3M Česko, manažer zdravotnických divizí
- prof. MUDr. Jana Hercogová, CSc. – předsedkyně České akademie dermatovenerologie, přednosta dermatovenerologické kliniky Nemocnice Na Bulovce, předsedkyně redakční rady časopisu Česká dermatovenerologie
- prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA – děkan 1. lékařské fakulty UK v Praze, přednosta Ústavu klinické biochemie a laboratorní diagnostiky 1. LF UK a VFN
- JUDr. Pavel Janda – ředitel Odboru vzdělávání a vědy Ministerstva zdravotnictví České republiky
- doc. PhDr. Miroslava Kyasová, Ph.D. – vedoucí Katedry ošetřovatelství a proděkanka pro nelékařské obory Lékařské fakulty Masarykovy univerzity, Brno
- doc. MUDr. Iva Holmerová, Ph.D. – místopředsedkyně České gerontologické a geriatrické společnosti ČLS JEP
- MUDr. Petr Zajíc, MBA – ředitel Nemocnice Na Bulovce, Praha
- prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych. – ředitel Psychiatrického centra Praha a Centra Neuropsychiatrických studií v Praze
- Mgr. Jana Mikulková – ředitelka Národního centra ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, Brno
- Anna Chrzová – držitelka Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství za rok 2010
- PhDr. Radka Pokojová – hlavní sestra Vojenské nemocnice Brno
- MUDr. Miroslav Doležal – prorektor pro studijní záležitosti Bankovního institutu vysoké školy
- Bc. Dagmar Žitníková – předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR

Ceny finalistkám a vítězkám dodaly společnosti:
• 3M Česko spol. s. r. o. • Bayer s. r. o. • Bioderma Laboratoire Dermatologique • Hartmann-Rico, a. s. • Apartmán Hotel Jítrava • Juwital s. r. o. • Řetězec lázeňských hotelů Royal Spa • Melissa Travel s. r. o. • Nadace pro rozvoj v oblasti umělé výživy, metabolismu a gerontologie • Novartis, s. r. o. • StoneFire • Slevomat.cz • ZEPTER INTERNATIONAL s. r. o.

Mediální partneři:
• Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky, o. s. • Český rozhlas regionální vysílání • Sestra • Postgraduální medicína • Mladá fronta Zdravotnické noviny ZDN • Tempus Medicorum • Mladá fronta Sedmička • deník Mladá fronta E15 • Moje zdraví • Moje psychologie

Záštita:
• Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97
• primátor hlavního města Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.
• ministr zdravotnictví doc. MUDr. Leoš Heger, CSc.

Odborná garance:
• MZ ČR.

Pro rehabilitační centrum je připravený projekt včetně strategi, plánu atd. Samozřejmě jsem se snažila také najít vhodné prostory, kde bych jej mohla vybudovat. Jeden objekt jsem již měla vyhlédnutý a dokonce jsem majitelům představila projekt. Těsně po skončení 1. ročníku hudebního festivalu Kutnohorského Rockování, kterým jsme se snažili také upozornit na problematiku RS, se objekt prodal... Můžu si o tom myslet své, ale to neznamená, že mě někdo zastaví nebo snad odradí. Hledáme nejen partnery, ale i vhodné prostory, kde bychom mohli centrum vybudovat. To vše samozřejmě není snadné, ale když vedle sebe máte lidi, kterým důvěřujete a víte, že se na ně můžete spolehnout, jdou obavy stranou.
A ačkoli příprava rehabilitačního centra není snadná, chtěla bych svým pacientům vzkázat, že rehabilitační centrum prostě bude ☺

Kromě práce v kolínské nemocnici máte mnoho dalších aktivit týkajících se nemocných s RS. Kde na vše berete energii a kdy odpočíváte?
Energii beru mezi svými blízkými, ale v podstatě mě dobíjí i úspěšná rehabilitace a léčba pacienta s RS – když vidíte ten výsledek a pacient je šťastný, je to tok energie. Přiznám se, že čas na odpočinek moc nemám. A když ano, ráda si odpočinu se svými dětmi někde na horách nebo u moře nebo kdekoli, kde je mi s mými blízkými dobře. Můj manžel, děti, rodina a blízcí přátelé jsou těmi, kteří vždy pevně a odhodlaně stojí za mnou, mají pro mě pochopení a radu.

Dnes jste se stala vítězkou Sestry roku 2011 ve své kategorii. Myslíte, že toto ocenění změní nějakým způsobem váš život a jak se jako vítězka cítíte?
Velmi si tohoto ocenění vážím, ještě jsem si pořádně ani nestačila uvědomit, že jsem vítězka. Pro mě byli vítězi všichni, všichni byli úžasní. Myslím, že toto ocenění můj osobní život určitě nezmění, nejsem sběratelka trofejí. Ale byla bych velice ráda, kdyby toto ocenění změnilo život všem pacientům s RS, například v podobě otevření rehabilitačního centra.
Mé bezprostřední pocity jsou takové, že ve mně přijela na Žofín Popelka a odjela Sestra roku ☺

Zároveň jste zvítězila v hlasování široké laické i odborné veřejnosti a získala ocenění Sestra mého srdce. Jak vnímáte toto ocenění?
Vůbec jsem nepomyslela na to, že bych zrovna já mohla vyhrát a ještě k tomu dvě ceny... Ocenění si opravdu velmi vážím a děkuji všem, kteří hlasovali a kteří mě podporovali. Je to pro mě velmi zavazující.

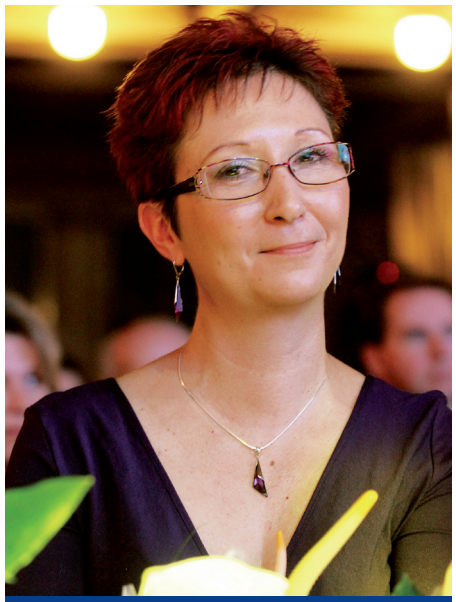
Helena Nosková

V kategorii Sestra v sociální péči zvítězila **Helena Nosková**, všeobecná sestra z Hospicového hnutí – Vysočina, o. s., Střediska hospicové péče Nové Město na Moravě.

Komerční prezentace: Největší soukromý poskytovatel péče ve střední Evropě

Společnost AGEL je největším soukromým poskytovatelem zdravotní péče ve střední Evropě. V současné době provozuje na území České republiky celkem jedenáct nemocnic především v Moravskoslezském a Olomouckém kraji a několik dalších zdravotnických zařízení. Další čtyři zdravotnická zařízení provozuje dceřiná firma AGEL SK na Slovensku.

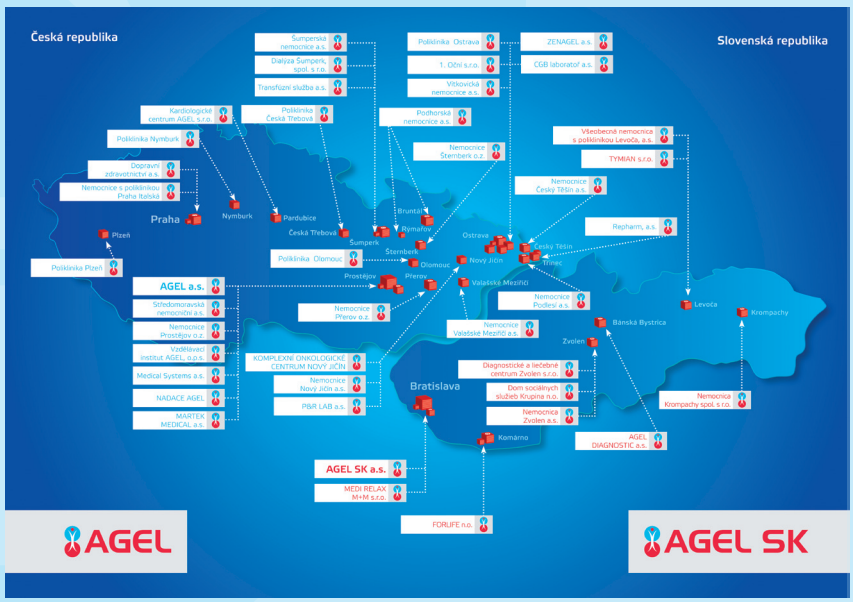

Skupina tak provozuje celkem 34 společností zabývajících se poskytováním zdravotnické péče včetně dodávání zdravotnického materiálu a léků. Skupina AGEL zaměstnává v České republice i na Slovensku více než 8300 zaměstnanců a ročně ve svých zdravotnických zařízeních ošetří přes dva miliony pacientů.
Zdravotnická zařízení skupiny AGEL se svými výsledky právem řadí k absolutní špičce. Řada z nich splnila náročné podmínky ministerských auditů a spadá tak do sítě národních center. Například třinecká Nemocnice Podlesí byla jako jediné soukromé zdravotnické zařízení zařazena do sítě národních kardiovaskulárních center a od roku 2009 tak spadá mezi 11 největších pracovišť zajišťujících komplexní péči o zvlášť nákladné a složité případy v kardiologii, kardiochirurgii, intervenční radiologii nebo cévní chirurgii. Podobně byla zařazena do sítě iktových center například Vítkovická nemocnice, kam se dnes okamžitě převážejí pacienti s cévní mozkovou příhodou tak, aby jim byla poskytnuta všestranná specializovaná péče. A v neposlední řadě spadá pod křídla společnosti AGEL také Nemocnice Nový Jičín, která je součástí národní sítě komplexních onkologických center.
Za posledních pět let proinvestovala skupina AGEL víc než dvě a půl miliardy korun. Finanční prostředky směřovaly nejen do nákupu nového přístrojového vybavení, ale také do modernizace stávajících a výstavby nových budov. „Stálé zvyšování kvality péče poskytované našimi zdravotnickými zařízeními je naší prioritou. V rámci naplňování této priority každoročně investujeme velké množství finančních prostředků do nákupu nových technologií a posilování infrastruktury, což nám napomáhá naplňovat jednu z hlavních hodnot naší společnosti, kterou je co nejlepší péče o naše pacienty," vysvětluje finanční ředitel skupiny AGEL Ing. Karel Kantor.

Ing. Hana Szotkowská
tisková mluvčí skupiny AGEL, vedoucí PR oddělení

Inzerce A1210 03/18 →

Profese nelékařů, zejména v sociální sféře, se neobjevuje v první desítce nejprestižnějších povolání. V čem je pro vás právě toto povolání atraktivní?
Tato práce je o lidské blízkosti s těmi, kteří se nacházejí v nelehkých chvílích svého života, bilancují, co je a není důležité a já u toho mohu být s nimi. Jsem šťastná v těch křehkých chvílích vzájemného obdarovávání, při kterých, díky systému péče nastavenému v naší organizaci, mohu být v rodině klienta tak dlouho, jak je z mého pohledu potřebné a nemusím sledovat čas na hodinkách.

Součástí vaší práce je nejen péče o klienta, ale také spolupráce s jeho rodinou. Jak podle vašich zkušeností tato spolupráce funguje a kde spatřujete největší úskalí?
Zkušenost mě v tomto směru naučila pokoře a úctě k jedinečnosti fungování každé rodiny, do které přijdu. Při první návštěvě v rodině klienta se snažím o vnitřní napojení na její jednotlivé členy, o citlivé navození prostředí důvěry a tuto pak následně nezklamat při vyjednávání postupu v péči o klienta. Takto nastavená spolupráce se mi osvědčila. Úskalí domácí hospicové péče spatřuji ve snaze zvládat za rodinu klienta více, než je třeba. Hrozí tím totiž vznik silného pouta s rodinou a také syndrom vyhoření. Je dobré s tímto nebezpečím v sobě neustále pracovat a neubližovat tak sobě ani těm, kterým poskytujeme služby.

Pro terénní hospicovou péči je typické rychlé a samostatné rozhodování. Ne vždy je lékař nebo jiný zdravotník k dispozici k poradě. Co je podle vás v takových chvílích nejtěžší?
Zachovat klid sama v sobě a následně jej přenášet na klienta a jeho rodinu. Když tohle člověk zvládne, tak potom nějak samozřejmě vyplyne, jak situaci překonat a zvládnout. Snažím se všemi dostupnými prostředky svoji vnitřní vyrovnanost udržovat.

Jan Chrastina

Vaše práce je jistě velmi náročná, avšak vy ji vykonáváte s elánem, nadšením, empatií a laskavostí. Odkud čerpáte energii?
Nabíjí mě spousta věcí – moje rodina, spřízněné duše v podobě kamarádů a blízkých přátel, příroda, hudba, tanec, jsem šťastná v tvůrčích aktivitách, například doma vymalovat nebo vyrobit nějakou dekoraci. A v neposlední řadě mi dodává energii vnitřní síla mých klientů a jejich rodin. Každý, kdo dokáže pečovat o svého blízkého až do konce jeho života, má můj velký obdiv.

Získala jste ocenění Sestra roku 2011 ve své kategorii. Jaké máte z této ceny pocity? Domníváte se, že toto ocenění bude mít nějaký vliv na váš soukromý či profesionální život?
Jsem ráda za všechny nás – zdravotní sestry, že existuje tato soutěž, která umožňuje všem přiblížit naši práci a také ji ocenit. Jsem samozřejmě šťastná, že jsem toto ocenění získala, vážím si jej a děkuji porotě za důvěru, kterou mi svým rozhodnutím dala.
Věřím, že můj soukromý život poplyne dál jako dosud a ze srdce si přeji, aby můj profesionální život se změnil v tom, že se společnost přestane bát slova „umírání“ a hospicová péče a spolu s ní i moje organizace Hospicové hnutí – Vysočina, o. s., získá legislativní zakotvení v systému zdravotnictví a sociální péče. Díky tomu budou finanční prostředky na provoz a nebudeme se muset prát o každoroční přežití. Mám za to, že tuto jistotu si zasloužíme my i naši klienti.

Letošním držitelem titulu Sestra roku v kategorii Sestra ve výzkumu a vzdělávání se stal **Mgr. et Bc. Jan Chrastina**, Odborný asistent Ústavu společenských a humanitních věd FZV UP v Olomouci.

Stal jste se vítězem kategorie Sestra ve výzkumu a vzdělávání – kategorie, jejíž existence svědčí o tom, že povolání sestry nemá jen praktický charakter, ale k jeho výkonu je třeba mít i silnou teoretickou základnu. Co pro vás toto ocenění znamená?
Ocenění má pro mne velký osobní význam. Protože finalisté bývají ve svých kategoriích zpravidla reprezentováni jen třemi osobnostmi, považuji za správné podotknout, že jde o zásluhy všech, kteří se v této oblasti angažují. Zároveň toto ocenění považuji za doklad toho, že všechny profesní aktivity, které konám, mají smysl.

Ve své činnosti se zaměřujete na „aplikaci poznatků ze speciální pedagogiky do ošetřovatelské reality a edukaci specifických cílových skupin klientů“. Co vše se pod tím vlastně skrývá?
Speciální pedagogika jako samostatná vědní disciplína je zaměřena především na oblast výchovy a vzdělávání jedinců se zdravotním postižením. Tito jedinci bývají častými příjemci ošetřovatelské, sociální i jiné péče a podpory. Mou snahou je přizpůsobit přístup, aktivity a intervence nelékařských zdravotnických profesionálů specifickým problémům těchto klientů. Propojenost těchto oblastí považuji, vzhledem k současné koncepci ošetřovatelství, za naprosto nezbytnou.

Kvalitní edukace klientů ze strany ošetřovatelského personálu jistě vyžaduje nějaké znalosti a zkušenosti. Většina sester by ale namítla, že na kvalitní práci s pacientem v této oblasti nezbývá v praxi dost času. Je to jen výmluva, nebo zásadní bariéra pro širší aplikaci vašich poznatků do ošetřovatelské reality?
Kvalitní edukace, včetně zpětné vazby pro všechny zúčastněné, je nezbytnou součástí komplexně koncipované ošetřovatelské péče. Vyžaduje osobnostní a profesní přípravu, osobitý, individuální přístup a také četné zkušenosti. Nedostatek času může provádění edukačního procesu a jeho kvalitu limitovat. Nelze jednoznačně hodnotit současnou úroveň edukačního procesu v ošetřovatelství – takový soud mi nepřísluší. Nicméně podotýkám, že problematika edukačních aktivit není vždy správně uchopena, koncipována a následně realizována. Berme to, prosím, jako oblast, na které je stále třeba systematicky pracovat a intenzivně se věnovat těm, kteří se edukačním činnostem budou věnovat v praxi.

Jednou z vašich mnoha aktivit je i práce redaktora odborného periodika. Jak hodnotíte publikační činnost sester a dalších nelékařů? Kde spatřujete největší rezervy?
Pohledem výkonného redaktora odborného recenzovaného časopisu PROFESE on-line mohu říci, že publikační činnost profesionálů z řad nelékařských profesí nabývá na četnosti. Je to dáno požadavky pracovišť, zvyšováním kvalifikace či sebevzděláváním. Obrovský pokrok zaznamenávám v publikační činnosti z řad studentů doktorských studijních programů. Velký problém však spatřuji v malém množství kvalitních periodik, kde by mohli odborníci publikovat, zejména pro nutnost získávání takzvaných RIV bodů.

V této souvislosti je také nezbytně nutné dlouhodobě pracovat na „osamostatnění“ oboru ošetřovatelství, ale i dalších nelékařských profesí, v hodnocení publikační, výzkumné a vědecké činnosti. Publikační zájem spatřuji také z řad studentů bakalářských a magisterských programů, což představuje obrovský posun oproti minulosti, který mne velmi těší.

Váš odborný fokus není jednoduše specifikovatelný. Koneckonců multidiciplinarita byla vyzdvižena i ve vašem nominačním dopise. Jak vidíte současný způsob vzdělávání a náplň studia sester? Na co by se sestry měly do budoucna při svém studiu více zaměřit?

Multidisciplinarita je nejen v ošetřovatelství velmi důležitým prvkem. Z pohledu komprehenzivního přístupu a péče jde o oblast využití poznatků, zkušeností a dovedností týmu složeného z mnoha odborníků včetně sester, od kterých se očekává, že se budou na jeho činnosti aktivně podílet.

Sestry je potřeba na tuto spolupráci připravovat, a to nejen prostřednictvím výkladu teorie v rámci vysokoškolského vzdělávání, ale nezbytnou součástí jejich přípravy je i získávání zkušeností z praxe.

Současný způsob vzdělávání prodělal mnoho významných změn – vzdělávání využívá moderní technologie, možnosti užívání simulátorů a trenažérů, na výuku je pohlíženo jako na aktivizační a participativní propojení studenta a pedagoga atd. Ta cesta bude ještě dlouhá, ale bezesporu vede ke kvalitním, samostatným a odpovědným absolventům daných studijních oborů.

Neustálý proces inovace, nových technologií klade vysoké nároky na počítačovou, technickou a informační gramotnost, ale také na praktické dovednosti. Vždy je však nutné následovat požadavky praxe, a proto je třeba zaměřit se na využitelnost poznatků, znalostí a dovedností v každodenní náročné práci s nemocnými – klienty.

Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství získala **Eva Kvasnicová in memoriam**. Cenu přijel převzít manžel oceněné, ing. Pavel Kvasnica.

Podle slov kolegů a přátel byla vaše manželka Eva žena plná energie se smyslem pro humor, která vždy vyjadřovala své názory. Vy jste ji znal ze všech nejlépe. Co by podle vás řekla na to, že získala Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství?

Je to otázka víceméně hypotetická, takže o tom můžeme jenom polemizovat. Možnosti odpovědí by asi vyplynuly z momentální situace. Eva byla skromná, myslím, že by si tohoto ocenění velice vážila. Možná by zažertovala na již zmíněné téma, že byla vlastně cestovatelka po českém zdravotnictví, možná by připomněla i to, o co se snažila při přípravě sester, kde kladla důraz především na dokonalou jednotu vysoké praktické připravenosti a odborných teoretických znalostí nelékařského zdravotnického personálu.

Eva velice milovala svou rodinu a snažila se maximum času trávit se svými blízkými. Často také hovořila o tom, jak si váží podpory, kterou jí poskytujete. Jaký byl váš společný život? Také takový „akční“, stejně jako byla ona sama?

Myslím, že celý náš společný život byl akční, už jenom tím, že jsme, díky mému povolání, několikrát měnili bydliště a to dost podstatně. Když vezmete Přerov–Prostějov–Písek–Brno. Už jen přestěhování, znovu začínat v práci, novými známými, zařizování vlastního domova – nebylo to jednoduché, zejména pro naše děti, které to nesly nejhůř a často se s tím těžko vyrovnávaly. Nové zařizování domácnosti atd., atd. Mezitím „akční“ dovolené, jezdili jsme stanovat na Slovensko, kde se vařilo, dělaly táboráky, sportovalo se.

Později, když už děti odešly z domu, a byl moc velký klid, pořídila si Eva za zděděné peníze starý statek, kde zahrádkařila a celý statek jsme postupně bourali a začali se stavbou rodinného domku. Předpokládala, že se do něj na důchod nastěhujeme (i když sama chtěla pracovat snad do sedmdesáti). Toto všechno se dělo, je možné říct při plném nasazení, já jsem chodil do práce (ne vždy to bylo 8 pracovních hodin, v prvních letech to byla i několikatýdenní cvičení, interní tříleté postgraduální studium atd.), Eva si zvyšovala kvalifikaci v různých kurzech, a v posledních letech ve funkci hlavní sestry si musela nosit práci domů a pracovat do pozdních nočních hodin.

Je to dost akční?

Pavel Kvasnica

Ester Kopecká, Filip Kůt Citores

Krátké vzpomínky kolegů a přátel oceněné Evy Kvasnicové najdete v dalším čísle Sestry.

Komerční prezentace: **3M™Softcast™ – lehká sádra**

V rámci novely zákona o zdravotním pojištění došlo k uzákonění nadstandardní zdravotní péče. Mezi prvními 18 možnými položkami je **9 druhů lehké sádry**, jejímž výrobcem je společnost 3M a kterou v podobě, jak ji známe dnes, v 70. letech vynalezla. **Lehká sádra je oproti klasické sádře pohodlnější, lehčí a s její polotuhou variantou se lze i koupat.** Lehká sádra je i šetrná k pokožce, nedráždí ji. Poskytuje rovněž stabilnější a pevnější fixaci nežli klasická sádra. Pro pacienta představuje lehká sádra jednoznačný přínos.

Klasická sádra je těžká, mohutná a rozmáčí se ve vodě. Proto se hledala alternativa. Lehká sádra byla původně vyvinuta pro americký fotbal, ale její výhody jí uvolnily cestu do běžné medicíny. Lehkou sádru tvoří tkanina a pryskyřice, která reaguje s vodou a tkaninu vytvrdí. Výsledkem je stabilnější a pevnější fixace než u klasické sádry. Navíc vytvrdne do půl hodiny, zatímco normální sádře to trvá i dva dny. Hlavně pro děti je dobrou zprávou, že se dělá v různých barvách.

3M nabízí kompletní sortiment syntetických fixačních obvazů a dlah, zjednodušeně řečeno lehkých sáder pro použití při konzervativní léčbě fraktur.

Výhody 3M lehké sádry oproti klasické sádře:
- lehčí a pohodlnější než klasická sádra
- šetrná k pokožce, nedráždí ji
- poskytuje stabilnější a pevnější fixaci nežli klasická sádra
- nabízena v mnoha barevných provedeních
- umožňuje rychlejší návrat do běžného života
- polotuhá varianta lehké sádry umožňuje i sprchování a koupání ve vaně
- díky absenci vaty polotuhá lehká sádra rychle vysychá
- vejde se dobře pod oděv i do boty

www.3M.cz/lehkasadra

3M

Inzerce A1210 03410 +

Pravomoci nelékařů se posunuly

Od roku 2007 je prezidentkou České asociace sester, největší profesní organizace sester v ČR. Léta před svým zvolením do této funkce již působila buď v nejvyšším orgánu této asociace, či v některé z komisí při prezidiu. Aktivně působila také v předsednictvu České společnosti sester nebo v odborné radě ministerstva zdravotnictví. Má zkušenosti z postu hlavní sestry fakultní nemocnice i pozice v českém zdravotnictví nejvyšší, ministryně zdravotnictví. V současné době je již druhým rokem zpět ve funkci ředitelky zdravotnického zařízení se statusem fakultní nemocnice.

Sama vystudovaná sestra, která se sice klinické praxi již léta nevěnuje, v rámci práce manažera zdravotnického zařízení však ošetřovatelství spadá do jejích kompetencí. Při příležitosti vyhlášení výsledků 12. ročníku soutěže Sestra roku jsme o rozhovor požádali **Mgr. Danu Juráskovou, Ph.D., MBA**.

V lednu 2010 jste našemu periodiku poskytla rozhovor, který nesl titulek „Nikdy jsem nelitovala, že jsem sestra". Po roce jsme se setkaly znovu, abychom navázaly na nedořešené otázky a zareagovaly na další dění a s odstupem dalšího roku se setkáváme opět, tentokrát u příležitosti slavnostního ocenění práce sester. Jak si sestry v posledních letech „vedou"? Registrovala jste nějaké změny k lepšímu v jejich suverenitě, smyslu pro zodpovědnost, sebevědomí apod.?

Musím přiznat, že i na sestry, stejně jako na ostatní zdravotníky, dopadá jakási krize společnosti. Jsou vyhořelé, unavené, mají pocit, že se vše hýbe příliš pomalu a že angažovanost v takových dobrovolných sdruženích, jako je Česká asociace sester, nemá moc smysl. Osobně se domnívám, že je přirozené být pesimističtější ve chvíli, kdy je problémů a neúspěchů hodně, ale na druhou stranu jsem vždy obdivovala a podporovala všechny, které to nevzdaly.

Dana Jurásková

Budou to téměř dva roky, co jste se z postu ministryně zdravotnictví vrátila do křesla ředitelky fakultní nemocnice a jste opět v úzkém každodenním kontaktu s lékaři i nelékaři. Ministr může být přece jen politikou a úřednickou byrokracií tak trochu „odtržen" od reality oproti řediteli, který na tom pomyslném „bojišti" v podobě pracoviště operativně řeší problémy všedních pracovních dní. Dokáže vás ještě realita vůbec něčím překvapit, nebo jako manažer „pracujete předem" se všemi potenciálními plány vývoje událostí?

Realita je realita a my nikdy nedokážeme předvídat všechny její varianty. Na druhou stranu ale musíme být schopni v základních parametrech vývoj skutečnosti správně odhadovat a připravovat se na něj. V tom je velká část úspěchu.

Jaká je vaše vize práce, a především pozice nelékařů do budoucna? Reprezentují již svébytné profese, neoddělitelnou součást zdravotnického týmu, ale jaký je budoucí ideál, kam by se nelékaři měli ještě posunout? Ptám se také v souvislosti s přípravami vzniku komory nelékařů, zda tato nějak ovlivní současné trendy...

Domnívám se, že není nutné příliš pouštět uzdu fantazii, stačí se podívat do jiných zemí. Příslušníci zdravotnických povolání se téměř deset let vzdělávají podle nového, evropského systému a bylo by smutné, kdyby jejich odborný potenciál nebyl využit. České zdravotnictví posunulo pravomoci nelékařským zdravotnickým povoláním v každodenní praxi bez ohledu na legislativní podmínky. Téměř vždy individuálně a téměř vždy na základě konkrétních znalostí a schopností jednotlivce. Chceme-li tento potenciál využívat systémově, je k tomu potřeba splnit několik podmínek. Jednat s odbornými společnostmi lékařů, změnit legislativu, v případě potřeby doplnit vzdělávání a praxi a zvýšenou odpovědnost také ocenit. Dovedu si představit sestru v ordinaci praktického lékaře, která samostatně pečuje o chronicky nemocné, stejně tak nutričního terapeuta, který má ve své ambulanci pacienty s poruchami výživy. Podobně si také dovedu představit porodní asistentku pečující o zdravé těhotné ženy. V domácí péči všeobecné sestry již teď samostatně indikují intervenci lékaře tam, kde je to potřeba. V oblasti diagnostiky po výcviku a doplnění specializovaných znalostí sestry obsluhují diagnostické přístroje. Sestry také provádějí některé invazivní výkony například v intenzivní péči. To vše je možné, ale stále při splnění výše zmíněných podmínek.

Soutěž Sestra roku má letitou tradici, letos byly vyhlášeny výsledky již dvanáctého ročníku a vaše zařízení má opakovaně nějaké to „želízko" v ohni. Každá nominovaná sestra, každý finalista, a tudíž i potenciální vítěz, je dobrou „známkou" pro své domácí pracoviště. Čeká na vaši letošní finalistku za prezentaci nejen svých pracovních úspěchů, ale i svého zaměstnavatele, nějaká „odměna" nebo veřejná pochvala?

Naprosto s vámi souhlasím, že dostat se jen do finále takové soutěže je vítězství samo o sobě. Nominace do této soutěže totiž vychází z hodnocení odborných a morálních kvalit každé sestry. Jsou za nimi příběhy profesionálního obětování, mimořádných činů i hlubokého lidského pochopení. Jsem velmi pyšná na to, že je jednou z finalistek sestra z Všeobecné fakultní nemocnice. Rozhovor v nemocničním časopise i projev uznání považuji za minimum, jak lze její dlouholetou práci ve VFN, ale i zviditelnění nemocnice ocenit.

Martina Pelikánová

Komplexní informační servis

Mladá fronta vznikla již v roce 1945 a v současné době se řadí k největším a nejúspěšnějším vydavatelským domům v ČR. Postupně rozšiřuje portfolio svých produktů a zaměřuje se na široké spektrum čtenářů. Zcela logicky tak vstoupila i na trh odborných periodik, mezi které patří také tituly pro segment zdravotnictví.

Martin Hofman

A právě v této oblasti působí divize Medical Services, poskytující komplexní informační servis pro tuto specifickou oblast. O zaměření a aktivitách divize jsme hovořili s jejím ředitelem **MUDr. Martinem Hofmanem**.

Co vedlo Mladou frontu k vytvoření takto zaměřené divize a kdy k jejímu vzniku došlo?
Myslím, že na počátku založení celé divize byla zkušenost s vydáváním periodik ze zdravotnického segmentu, a sice s časopisy Postgraduální medicína a Sestra jako odbornými tituly pro lékařskou a nelékařskou zdravotnickou obec, a v neposlední řadě také letitá zkušenost s produkcí Zdravotnických novin jako informačního portálu z domácího i zahraničního zdravotnictví. Logo Medical Services v počátku sloužilo pouze pro tu část divize, která se zabývala pořádáním odborných seminářů a kongresů pro zdravotníky, ale postupně převzalo funkci jako symbol zastřešující celý komplexní informační servis ve zdravotnictví. Divize jako taková vznikla oficiálně v létě roku 2010.

Čtenáři Sestry znají vzdělávací akce cyklu konferencí 1 den pro sestru, jaké jsou ale další aktivity divize v oblasti vzdělávání zdravotníků?
První konferenci ze zmiňovaného cyklu 1 den pro sestru jsme pořádali již na podzim 2009 a od té doby se jich uskutečnila již řada. V letošním roce jsme zahájili sérii seminářů s rozmanitými tématy, zařazených do postgraduálního vzdělávání NLZP. Tyto semináře mají vysokou odbornou úroveň a jsou hodnoceny kredity. Pořádáme také 2 zahraniční vzdělávací akce. Pro lékaře jsme již v loňském roce rozeběhli řadu vzdělávacích seminářů, které jsou také zařazeny do postgraduálního vzdělávání.

Medical Services dnes však nejsou již pouze odborné semináře… Neméně zajímavé jsou i knižní publikace edic Aeskulap, Lékař a pacient, Sestra a Postgraduální medicína. Můžete tyto edice trochu přiblížit?
Naše knižní edice jsou určeny jednak pro lékaře, edice Aeskulap a Postgraduální medicína, jednak pro sestry a ostatní zdravotnický personál, což je edice Sestra, a nakonec především pacientům, a to edice Lékař a pacient. Tyto knihy vznikají na podkladě zájmu některých zdravotnických pracovníků podělit se o své zkušenosti s ostatní odbornou veřejností nebo poučit velmi přijatelnou formou pacienty o jejich obtížích a nemocech.

Divize je také každoročně organizátorem galavečera u příležitosti vyhlášení výsledků soutěže Sestra roku. Co organizace takto velké a prestižní akce představuje?
Moře práce, chtělo by se jednoduše říct. Nicméně za tímto strohým prohlášením stojí celoroční týmová spolupráce naší divize, ale také části marketingového oddělení Mladé fronty. Je pravda, že příprava dalšího ročníku začíná bezprostředně po ročníku proběhlém. Nejprve analyzujeme a vyhodnocujeme proces příprav a průběh právě skončeného galavečera a snažíme se neustále vylepšovat celou mašinerii, která ve finále vrcholí několikahodinovým společenským večerem. Každým rokem se snažíme šířeji informovat o tom, co vlastně tato soutěž představuje, že se jedná především o poděkování VŠEM sestrám na všech frontách našeho zdravotnictví, protože jejich práce je jednak podhodnocená finančně, jednak máme stále dojem, že ani prestiž tohoto povolání není dostatečná. Takže přestože vyhrát soutěž mohou pouze některé dámy či muži, věřte, že naše ocenění si zaslouží všechny sestry a ostatní nelékařský zdravotnický personál!

Můžete na závěr alespoň poodhalit další plány divize Medical Services?
Naše plány do budoucna jsou směrovány na rozšiřování naší čtenářské základny, hodláme spolupracovat při vydavatelských službách s ČLK J. E. Purkyně, zaměříme své aktivity více k elektronickým a mobilním médiím a budeme dále zkvalitňovat naše ostatní činnosti, ať již knižní edice, nebo pořadatelství odborných akcí pro zdravotníky.

Martina Pelikánová

Inzerce A1210 03422 +

Vítězi jsou opravdu všichni

Procházíte-li chodbami a sály pražského Paláce Žofín již několik minut po oficiálním vyhlášení výsledků soutěže Sestra roku, uslyšíte gratulace kolegů a přátel vítězům, ale i ostatním finalistům, cinkot skleniček u přípitků, a pokud se zastavíte a na chvíli se dáte s kýmkoli z hostů do hovoru, můžete vyslechnout podobné odpovědi, které jsme pro vás od několika letošních gratulantů zaznamenali my.

Podporu finalistům každoročně přijíždějí vyjádřit kolegové, přátelé, rodinní příslušníci a řada dalších hostů z oblasti lékařství i ošetřovatelství. Stejně jako u příležitosti předcházejících ročníků jsme některé z hostů požádali o krátké rozhovory či vyslovení gratulací.

Pro mě je radost i čest být u toho

Jedním z milých hostů večera byla také prezidentka Asociace domácí péče ČR **Bc. Ludmila Kondelíková**. Paní prezidentka spolu s dalšími třemi předávajícími měla tu možnost pogratulovat mezi prvními vítězce kategorie Sestra v sociální péči.

Domácí péče je nepostradatelná, ale to nijak nezmenšuje potíže se získáním a udržením sestřiček pro tuto práci. Jde jen o její nízké finanční ohodnocení?

Je to jeden z důvodů, ale ne jediný. My sestry jsme školené na práci v týmu, jsme zvyklé mít někoho za zády. V domácí péči je sestra v terénu samostatný hráč a může se potkat naprosto se vším. Máte samozřejmě možnost telefonické konzultace, ale rozhodnout a jednat musíte ihned a na místě. Je to i fyzicky nesmírně náročná práce, často jste v hodně neutěšeném prostředí. A do terénu musíte vyrazit i za největších veder a za nejsilnějších mrazů, zkrátka za jakýchkoli podmínek.

Ludmila Kondelíková

Akce jako Sestra roku jsou důležité i pro zviditelnění oboru. Je toho o vaší práci známo dost?

Určitě ne, a o práci sester v domácí péči už vůbec ne. A nejde jen o širokou veřejnost, ačkoli jsme „na trhu“ už skoro dvacet let, ona někdy tápe i odborná veřejnost. I proto Sestru roku nesmírně vítáme a každý rok se na ni těšíme. I pro mě je radost a také čest být tu.

Není jistá společenská „upozaděnost“ daná i přílišnou skromností samotných sester?

Určitě ano. Ona je to ale i generační záležitost. Moje generace zdravotních sester tak byla vychovaná a teď se té přílišné skromnosti nějak neumíme zbavit. Mít na oddělení na něco vlastní názor by dříve u sestry nikdo nečekal. My jsme tenkrát měly jen poslouchat a nepochybovat o tom, co se nám řekne, tak jaké jsme asi mohly mít sebevědomí...

Sestry jsou v první linii kontaktu s pacienty

Členem druhé nezávislé poroty, která v průběhu galavečera rozhodovala o konečném umístění na pomyslných stupních vítězů, byl také **prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc.**, ředitel Psychiatrického centra Praha a Centra neuropsychiatrických studií v Praze.

Mezi vítězi soutěže je letos i jeden muž. Jak vlastně přijímají muže pacienti?

My s tím máme dobrou zkušenost. Dilema ve vztahu pacientů k sestrám ženám a bratrům není dilema dané rozdílem v pohlaví, ale je to dané osobností. Bratrů je málo, téměř každého si pacienti pamatují už proto, že je výjimkou. Někdo má zkušenosti špatné, někdo dobré, v očích některých je symbolem bratra heparinový vrah Zelenka. My máme s muži v roli sester velmi dobré zkušenosti, a dokonce jsou v ženském kolektivu jakýmsi kořením. Když do něj zapadnou a svoji roli si osvojí, je to ku prospěchu týmu.

Cyril Höschl

Čeho si vy osobně na sestřičkách považujete nejvíc jako lékař a čeho jako pacient?

V obou případech téhož. Sestra je mezičlánek mezi pacientem a institucí, do které nemocný vstoupí. V první linii je sestra tím nejdůležitějším člověkem, s nímž pacient přichází do styku. To, jestli pan primář umí operovat, je jistě důležité a má to velkou publicitu, ale jak se pacient cítí ve zdravotnickém zařízení, je dáno z devadesáti procent úrovní sester, jejich chováním, tím, jak to s pacienty umí a jak se jim věnují.

Úroveň zdravotnického zařízení tedy závisí ve velké míře na sestrách?

Z největší části úroveň zdravotnického zařízení dělá úroveň personálu. Je to tak i u nás v Psychiatrickém centru. Zásluhou vrchní sestry, která každého, kdo má k pacientům odtažitý, opovržlivý nebo zanedbávající postoj, velice rychle vymění. Dokáže vytvořit tým, díky němuž jsme dobře hodnoceni. Příčinou nejsou ani tak lékaři, ostatně často jako pytel blech rozlítaní po světě a po výzku-

mu, ani náš obor, ten je poslední, po němž by pacienti toužili. To dobré hodnocení je zásluha sester, prostředí, které pro pacienty vytvářejí. Nesmírně si vážím jejich nasazení, jejich opravdovosti, stále rostoucí kvalifikace pro jejich práci. Právě sestry jsou zprostředkovatelkami vztahu pacienta ke zdravotnickému zařízení a naopak.

Pro mě jsou vítězky prostě všechny!

Každoročně se snaží zarezervovat si v diáři čas pro vyhlášení výsledků soutěže Sestra roku a přijet podpořit kolegyně a kolegy ze svého profesního stavu. Letos měla kromě podpory účastníků také nelehkou úlohu spolurozhodovat jako členka poroty... **Mgr. Jana Mikulková**, ředitelka Národního centra ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně.

Celoživotní vzdělávání sester je jedním z poslání vašeho centra, ale „do školy" k vám docházejí i jiné zdravotnické profese. Sestry jsou tak vytížené, a přesto k vám chodí rády. Proč tomu tak je?

Mají toho tolik, a přesto k nám chodí rády... To je přesně ono. Já skoro každý pátek učím ve specializacích, kde jsou převážně sestry ze směnného, nepřetržitého provozu, a ony skutečně i v ten pátek u nás zůstávají až do konce výuky, včetně těch zdaleka. Ty, co se jezdí vzdělávat, se učí rády a jsou velmi pozitivně naladěné. Mají kromě nesmírně náročné práce i rodinu a koníčky, přesto věnují svůj vzácný volný čas i vzdělávání a cení si ho jako nesmírně důležité věci. Moc si toho vážím.

Jana Mikulková

Byla jste členkou poroty. Bylo rozhodování těžké?

Za dobu pořádání soutěže jsem v porotě byla již dvakrát, ale vždy je to pro mě něco nového. Pokaždé se tu moc těším na medailonky o sestrách, to je krásné a mnohem lepší, než když si o těch lidech jen čtete. Ale vybírat z nich je rok od roku těžší, mně jako vítězky vycházejí prostě všechny!

Má dnešní soutěž nějaký význam i pro prestiž povolání sestry, je pro ně důležitá?

Jednoznačně ano, ona totiž zvyšuje úctu k nim, a to je tady víc než zapotřebí. Mám zkušenosti z Anglie a Holandska, sestry tam dělají zhruba totéž co ty naše. Jako všude jsou tam sestry lepší, i ty méně dobré, ale lidé si tam jejich povolání, jejich znalostí a jich samotných považují mnohem více. Pohled na naše zdravotníky se odvíjí i od toho, že jsme chodívali s každou drobností k doktorovi, a teď to bude trvat generaci dvě, než si lidé uvědomí, že i ostatní zdravotníci jsou mnohem vzdělanější, než bývali.

Práce, která umožňuje dobré soužití s lidmi

Záštitu nad soutěží již tradičně přebírá Mgr. Dagmar Havlová za Nadaci Dagmar a Václava Havlových VIZE 97. Letošního předávání ocenění se bohužel nemohla ze zdravotních důvodů zúčastnit, večera se ale jako zástupce nadace zúčastnila a Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství předala členka Správní rady a socioložka **PhDr. Jiřina Šiklová, CSc.,** z katedry sociální práce FF UK v Praze.

Jiřina Šiklová

Sestry roku jste se letos zúčastnila poprvé, jaké dojmy jste si odsud odnesla?

Považuji za vynikající, že se taková akce dělá. Víte, já mám i zdravotnickou praxi, pracovala jsem osmnáct let ve Fakultní Thomayerově nemocnici, proto přesně vím, jak málo doceněná je práce zdravotní sestry. Veřejnost si ani neuvědomuje, jak velké je jejich nasazení nejen pracovní, ale i emocionální. To přece vůbec není samozřejmost! A na Sestře roku vidí-

Inzerce A1210 03/12

te, s jakou radostí sem na Žofín přicházejí. Jsou potěšené, a to je správné, je to satisfakce nejen pro ty, co vyhráli, ale i pro celý obor. Mně bylo líto, že cenu nemohli dostat všichni, kteří vystoupili na pódium.

Co byste teď, v závěru dvanáctého ročníku, soutěže sestrám popřála?
Přeji jim, aby u své profese vydržely, aby dělaly dál svoji práci. A také aby získaly vyšší ocenění nejenom finanční, ale především v hodnocení veřejností. Každý z nás se setkal se školstvím a zdravotnictvím, a tak máme my občané pocit, že do toho vidíme a můžeme do toho mluvit. Zatímco o jiných oborech jsme pouze zprostředkovaně informováni a nemáme pocit, že by se nás dotýkaly, tady jde o konkrétní setkání člověka s člověkem. A je to i práce, která umožňuje dobré soužití s lidmi. Není to jen údržba a případně přivádění na svět nové pracovní síly, jak nám to prezentoval minulý režim.

Je to ocenění celého kolektivu

V porotě letos zasedla také držitelka Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství v soutěži Sestra roku 2010, odborný garant vzdělávání pro NLZP VFN v Praze a předsedkyně Sekce managementu ČAS **Anna Chrzová**.

Ošetřovatelství jste zasvětila celý svůj profesní život! Jste věrna nejen jednomu oboru, ale také jednomu pracovišti. *(Pozn. red.: Po absolutoriu zdravotnické školy nastoupila A. Ch. do Všeobecné nemocnice, dnes VFN, kde pracuje dodnes.)* **Může se vůbec ještě objevit něco, co vás na ošetřovatelství překvapí?**
Stále se vyvíjí medicína a tím i ošetřovatelství. Jsou nové technologie, které nám pomáhají, ale i nové přístupy, vztahy a musíme i změnit stereotypy myšlení, „abychom najednou nestáli opodál“. Těším se, jak budeme přebírat nové kompetence a dále rozvíjet dobrý vztah k lidem. Co mě stále překvapuje? Chuť té mladší generace vzdělávat se, využívat nové poznatky v praxi, spolupráce s rodinami, s dobrovolníky. Ochota a vstřícnost k tomu, aby byl pacient členem týmu. Individualní přístup ke každému pacientovi.

Pracovala jste jako sestra u lůžka, ale prošla jste i řadou manažerských pozic. Co byste dnešním mladým absolventkám pro „usnadnění“ jejich profesního vývoje s odstupem let a vlastními nabytými zkušenostmi doporučila?
Novým kolegyním doporučuji najít si „svoji parketu“, vždyť naše profese je tak rozmanitá. K usnadnění je nutné oddělení profesního života od soukromého, využívání kreativních přístupů jako prevence syndromu vyhoření, využívání, v co nejvyšší míře, všech dostupných technik a pomůcek k ulehčení práce. Myslet na to, že fyzička musí vydržet do 65 let minimálně. Naučit se akceptovat druhé tak, aby je odlišnosti v chování druhých neubíjely. K tomu chodit do práce s radostí, podporovat se navzájem a udržet si fyzickou i psychickou rovnováhu. Stále se přesvědčuji, že sestry byly, jsou a budou osobnosti, pro které je profese povoláním, a ne zaměstnáním.

Anna Chrzová

V rámci soutěže Sestra roku 2010 vám bylo redakcí a redakční radou časopisu Sestra uděleno Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství. O pocitech jsme spolu hovořily po loňském předávání cen, ale jaké byly reakce vašich kolegů a měla cena následně nějaký vliv na vaši další práci?
Překvapilo mne, že jsem vůbec nepocítila závist. Měla jsem pocit, že ostatní kolegyně mi ocenění přejí a chápou jej jako ocenění celého kolektivu „mé nemocnice“. Pro mě samotnou to bylo povzbuzení pro další předávání zkušeností a zároveň rozšiřování svých vlastních znalostí.

Večer patří všem sestrám

Mezi letošními předávajícími byla také **Mgr. Jana Nováková, MBA**, předsedkyně redakční rady časopisu Sestra a náměstkyně pro ošetřovatelskou péči Fakultní nemocnice v Motole, Praha. Její první gratulace patřily vítězce i oběma finalistkám v kategorii Sestra v nemocniční a ambulantní péči, ale ihned po oficiálním předávání srdečně popřála i dalším účastníkům soutěže.

Soutěž Sestra roku znáte z mnoha úhlů pohledu. Byla jste členkou poroty, předávající i „pouhou“ účastnicí večera. V čem se pro vás tyto pozice lišily, co bylo náročné a co jste si nejvíce užila?
Pozice jsou opravdu odlišné. Z pohledu členky poroty cítíte zodpovědnost za správné rozhodnutí, které není jednoduché. Z pohledu předávající můžete zase sdílet radost s vítězkami, což je velmi příjemné. Jako „pasivní“ účastnice slavnostního večera se ponoříte do příjemné atmosféry plné pohody a zábavy. Každá role má své kouzlo a podle toho jsem si ji také užila. Podstatné je, že večer patří sestrám, které si to za svou nelehkou práci zaslouží. Je to

Generální partner: HARTMANN pomáhá léčit.
Hlavní partner: 3M
Partneři: AGEL, zepter INTERNATIONAL LIVELONGER, ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211, ČESKÁ ASOCIACE SESTER ČAS, SLEVOMAT, NOVARTIS, BANKOVNÍ INSTITUT VYSOKÁ ŠKOLA, Bayer HealthCare
Technický partner: ProMoPro

Příloha časopisu Sestra
REDAKCE
šéfredaktorka – Mgr. Martina Pelikánová
Ester Kopecká, DiS. (redaktorka)
Filip Kůt Citores, DiS. (redaktor ZDN)
PhDr. Jana Jílková (redaktorka ZDN)
redakční rada
předsedkyně — Mgr. Jana Nováková, MBA
Mgr. Zuzana Bittnerová, doc. PhDr. Mária Boledovičová, PhDr. Ivanka Kohoutová, Ivana Königsmarková, Ing. Bc. Irena Kouřilová, Mgr. Jana Jelínková, Ing. Iva Merhautová, Mgr. Jana Mikulková, Jaroslava Mrázková, Mgr. Nina Müllerová, doc. PaedDr. Mgr. Dagmar Pavlů, CSc., Mgr. Vendula Pírková, PhDr. Radomíra Pokojová, doc. PaedDr. et Mgr. Eva Zacharová, Ph.D.
korektorky
Jiřina Hanzlová, Marcela Vencourová, Jindřiška Bláhová, Adéla Lapáčková, Renata Vykusová, Markéta Teuchnerová
Art Director
Petr Honzátko
grafická úprava
Bc. Karolína Hejná

INZERCE
Group Manager
Ing. Patrik Rusinák
obchod.ms@mf.cz,
tel. 225 276 427, 225 276 299

MLADÁ FRONTA
generální ředitel
Ing. David Hurta
ředitel divize MS MUDr. Martin Hofman
kreativní ředitel René Decastelo

VÝROBA
retušéři: Michal Žák (vedoucí), Milan Kubička, Libor Horyna, Lenka Horáková
MARKETING
Hana Holková (ředitelka marketingu)
Kristýna Dytrychová (Brand Manager)
Eva Knapová (Koordinátor marketingového týmu)
DISTRIBUCE
Sona Štarhová (vedoucí distribuce)
Martina Židlická (distribuční zpracování dat)
Jana Horáková (manažer předplatného)

Vydává **Mladá fronta a. s.**
www.mf.cz, IČ: 49240315

Adresa redakce
Sestra, Mezi Vodami 1952/9, 143 00 Praha 4,
tel. 225 276 355, 225 276 358, 225 276 413
sekretariát: 225 276 111, fax 225 276 333
e-mail: pelikanova@mf.cz,
kopecka@mf.cz,
www.sestra.cz,
www.sestraroku.cz
Přetisk a jakékoli šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele
Tisk EUROPRINT a. s.
Foto Hermina – Press Photo Agency, s. r. o.
Číslo vychází 14. 3. 2012

Jana Nováková

příležitost zastavit se, poohlédnout se a vyjádřit poděkování nejen vítězkám, finalistkám, nominovaným sestrám a přítomným sestrám v sále, ale i těm, které se večera nemohou zúčastnit.

V současné době se v soutěži Sestra roku udílejí ocenění ve třech, resp. v pěti kategoriích. Domníváte se, že tyto kategorie obsahují veškerá odvětví nelékařů – sester, anebo se na některou skupinu pozapomíná?
Musím říci, že jsem si tuto otázku také kladla. Sestry jsou pilířem moderního ošetřovatelství a za jejich činnost jim patří velký dík. Ale někdy zapomínáme i na ostatní nelékařské profese, které se buď přímo, nebo nepřímo podílejí na péči o pacienta. Domnívám se, že v rámci soutěže Sestra roku by se mohly kategorie ocenění rozšířit.

V minulosti také v jedné z kategorií zvítězila sestra z motolské nemocnice *(Pozn. red.: Ivana Šulcová, klinika dětské hematologie a onkologie, Sestra roku 2009).* **Jak jste toto ocenění „vaší" sestřičky vnímala vy jakožto náměstkyně pro ošetřovatelskou péči FN v Motole?**
Ocenění motolské dětské sestry Ivany Šulcové mne nesmírně potěšilo. Po celou svou profesní kariéru působila především na dětské hematologii a onkologii. Tento obor patří rozhodně k nejnáročnějším nejenom po odborné stránce, ale i psychické. Ivana Šulcová prožívala na vlastní kůži změny v oboru v souvislosti s péčí o dětské pacienty. Je sestra erudovaná, vzdělaná, s životním optimismem, který rozdává nejen dětem, rodičům, ale i kolegyním. Byla jsem na ni nesmírně hrdá a ocenění si nepochybně zasloužila.

Jana Jílková, Martina Pelikánová, Ester Kopecká

Pohled z druhé strany

Večerem provázela sympatická moderátorská dvojice Gabriela Partyšová a Tomáš Krejčíř. Otřelí profesionálové zvyklí na společnost slavných se tentokrát ocitli v nezvyklé situaci, což je ale ani na okamžik nevyvedlo z míry. Vyhlášení cen Sestra roku si prý doslova užívali…

Jak se vám dnešní večer moderoval?
TK: Nám se dneska s Gábinkou moderovalo úžasně, jako kdybychom snad ani nepracovali. Bavili jsme se – užívali jsme si to ☺

Ale bylo to nicméně něco jiného, než na co jste zvyklí. V čem se liší sestry od celebrit?
TK: Zrovna jsme se o tom s Gábinkou bavili a ta to řekla hezky…
GP: No, je to hlavně ta jejich energie. Když jako moderátor vejdete do sálu a najednou vás stovky lidí probodnou nepřátelským pohledem, tak máte co dělat, abyste ten večer zvládl. Tady nám něco podobného nehrozilo. Finalisti byli ze začátku pochopitelně hodně nervózní, ale stejně tak i já. Po dvou minutách jsem však z jejich strany začala cítit tak velké množství pozitivní energie, že mně bylo krásně a i přes ty občasné přebrepty jsem byla „happy".

Dost lidí si stále myslí, že sestra jen vynáší nočníky. Dnes jste se ale s jejich prací seznámili přece jen o něco blíž. Změnil se po dnešku váš pohled na sestry?
GP: Já jsem se ve svém pohledu spíš utvrdila – nemyslela jsem si, že sestry jen vynášejí nočníky. Jinak se mi potvrdilo, že sestry jsou lidé, kteří své povolání musejí dělat rádi. Pokud to rádi nedělají, tak je to špatně…
TK: A já si myslím, že by to člověk bez toho ani nezvládl, protože je to opravdu strašně náročná práce. Přiznám se, že mě docela překvapilo, že například Všeobecnou fakultní nemocnici vede sestra, což je ale naprosto úžasné. Fakt, že má spousta sester vysokou školu, mi taky docházel docela dlouho. Tak nějak latentně tam ta informace byla, ale člověk to zkrátka nevnímá a má stále ten pocit, že je sestra „jen" ten střední kádr. Ale ono je vlastně jedno, jestli má střední nebo vysokou. Důležité je, že sestry mají dnes už určité renomé a jsou rovnocennými partnery lékařů. Zdá se mi ale, že na to doktoři občas zapomínají.
GP: Když už Tomáš zmínil ty doktory, mám za to, že jsou chvíle, kdy jsou sestry mnohem důležitější. Pro nás pacienty je strašně důležitá psychika a podle toho, co jsem ve špitálech sama prožila nebo viděla, tak sestry v nemocnici často sehrávají i roli psychologa.

Jaké vlastnosti by měla správná sestra určitě mít?
TK: Pro mě jako pro pacienta není ani tak důležité, kolik má sestra titulů, ale aby byla chápající, abych v ní měl oporu a věděl, že se o mě postará – zkrátka že mě nebere jako „otravnej hmyz". Samozřejmě předpokládám, že ta sestra bude profesionální a na úrovni, ale takovou tou nejdůležitější přidanou hodnotou je právě ta empatie.
GP: Skoro nemám, co bych k tomu dodala, naprosto souhlasím. Snad jen ta dobrá energie – nemocnice je už tak plná životních tragédií, takže ta pozitivita je obrovsky důležitá.

A vaše nejlepší a nejhorší zkušenost se sestrami?
GP: Obecně bych mohla říci, že moje zkušenosti jsou různé – stejně jako lidé jsou různí, tak i každé pracoviště je jiné. Asi se to nedá takhle jednoduše rozdělit. Pokud bych ale měla srovnávat minulost a současnost, musím říct, že se to celkově hodně zlepšilo. Taky bych chtěla říct, že pokud by to bylo na mně, dala bych sestrám víc peněz!
TK: Tak pod to bych se klidně podepsal. Doktoři si to už dokázali vydupat. Na druhou stranu sestry nejsou – možná právě kvůli těm svým nejlepším vlastnostem, jako je empatie – schopny jít v těchhle věcech tak na krev.

Když zapomeneme chviličku na peníze. Co ještě byste sestrám přáli?
GP: Málo pacientů! (smích)
TK: Sestrám bych přál, aby je jejich práce těšila, aby se jí mohly věnovat a neměly mimo ni žádné velké stresy. A také bych je moc rád poprosil, aby byly trpělivé a vydržely to s námi.

Filip Kůt Citores

HŘEJIVÁ NÁPLAST S 10-HODINOVÝM ÚČINKEM

Poskytuje hlubokou svalovou relaxaci **při bolesti svalů, zad, krku a ramen.**

www.voltaren.cz

Voltaren® Thermoplaster je zdravotnický prostředek.
Novartis, s. r. o., Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4,
tel.: +420 225 775 300, e-mail: marketing.cz@novartis.com

VOT/ADV/2012/04_CZ

Voltaren® RADOST Z POHYBU

Inzerce A1210 03/14

Inzerce A1210 03/14